

USNESENÍ

Okresní soud v Přerově rozhodl samosoudkyní Mgr. Zuzanou Berkovou ve věci

oprávněné: **KOUMARTECH s.r.o.**, IČO 03160319
sídlem Potocká 58, 623 00 Brno

proti
povinné: **Veronika Mádrová**, narozená 18. 12. 1988
bytem Všechnovice 41, 753 53 Všechnovice

pro 177 300 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Exekuce nařízená pověřením Okresního soudu v Přerově ze dne 14. 7. 2021, č. j. 32 EXE 1183/2021-14, **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Soudnímu exekutorovi JUDr. Josefu Lavičkoví, Exekutorský úřad Cheb, sídlem 26. dubna 10, 350 02 Cheb, se určují náklady exekuce ve výši 4 001,07 Kč, přičemž tyto již byly uspokojeny v rámci insolvenčního řízení.

Odůvodnění:

1. K návrhu oprávněné nařídil Okresní soud v Přerově pověřením ze dne 14. 7. 2021, č. j. 32 EXE 1183/2021-14 exekuci na majetek povinné k uspokojení pohledávky oprávněné. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, u kterého je exekuce vedena pod sp. zn. 176 EX 00188/21.
2. Podáním ze dne 23. 10. 2025 soudní exekutor podal podnět k zastavení exekuce, když oprávněný výzvu k vyjádření se, zda souhlasí se zastavením exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. ve spojení s ust. § 55 odst. 4 exekučního řádu, do dnešního dne z datové schránky nepřevzal a nevyjádřil se tak k žádosti soudního exekutora k zastavení exekuce vůči povinné, jenž splnila podmínky oddlužení a byla ve smyslu ust. § 414 insolvenčního zákona osvobozena od placení příslušných pohledávek.
3. Podle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, v platném znění (dále jen „e. ř.“), nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
4. Dle ust. § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
5. Dle ust. § 55 odst. 5 e. ř. může o zastavení exekuce rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Šmídová.

6. Podle § 414 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, jestliže dlužník splní řádně a včas všechny své povinnosti dle schváleného způsobu oddlužení, vydá insolvenční soud po slyšení dlužníka usnesení, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození se vztahuje rovněž na pohledávky, k nimž se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávky věřitelů, kteří se do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak učinit mohli.
7. Soudu je z úřední činnosti známo, že usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 21. 8. 2025, č. j. KSOL 10 INS 6035/2021-B33 bylo rozhodnuto, že soud bere na vědomí (výrok I) splnění oddlužení dlužníka (povinné) a současně povinnou osvobodil (výrok IV) od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Rozhodnutí nabylo právní moci ve výroku I. dne 9. 9. 2025 a ve výroku IV. dne 6. 9. 2025.
8. Cílem, smyslem úpravy oddlužení jakožto jedné z forem řešení úpadku dlužníka je poskytnout „pocitivému“ dlužníkovi možnost oprostit se od dluhů a začít další svůj život oddlužen, tj. bez dřívějších dluhů. Jinak řečeno, dlužník, který aktivně své finanční problémy a dluhy řeší, podá řádný návrh na povolení oddlužení a po celou dobu trvání insolvenčního řízení si plní své zákonné povinnosti, získává na konci insolvenčního řízení benefit ve formě osvobození od dosavadních dluhů (až na zákonem stanovené výjimky), tak, aby mohl nově vstupovat do společenských i ekonomických vztahů bez dosavadní dluhové zátěže.
9. Právě z tohoto smyslu insolvenčního zákona, respektive institutu oddlužení, je nutno vycházet. V tomto směru lze poukázat na závěry formulované k výkladu právních norem Ústavním soudem ve stanovisku jeho pléna ze dne 21.5.1996, sp. zn. pl. ÚS st. -1/96, v němž Ústavní soud vysvětlil, že nelze vycházet jen z doslovného výkladu aplikovaného ustanovení, v tomto případě § 414 insolvenčního zákona, ale ze smyslu a účelu zákona (v tomto případě insolvenčního zákona) jako takového.
10. Právní mocí usnesení o tom, že soud vzal na vědomí splnění oddlužení, insolvenční řízení končí. Současně byla povinná osvobozena od placení nejen pohledávek zahrnutých do oddlužení, a to v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, ale i ve vztahu k věřitelům, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a ve vztahu k věřitelům, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Právní mocí tohoto rozhodnutí byly povinné smazány všechny dluhy z minulosti až do okamžiku schválení oddlužení včetně dluhu ve vztahu k oprávněné. Soud proto exekuci i bez návrhu zcela zastavil (výrok I.).
11. Pro úplnost se dodává, že povinná samozřejmě může dluh vůči oprávněné nadále dobrovolně splácet, nicméně způsob vymáhání (splácení) prostřednictvím exekuce pak není dobrovolným plněním povinnosti, proto soud exekuci zastavil, i když povinná její zastavení nenavrhla.
12. Podle ustanovení § 89 věta první exekučního řádu dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a závěrům nelze v posuzované věci hovořit o zavinění na straně některého z účastníků, a to ani povinné, která řádně, uvážlivě a k prospěchu všech svých věřitelů postupovala zákonem stanoveným způsobem. Soud shledává v daném konkrétním případě rovněž důvody pro aplikaci § 150 občanského soudního řádu a nepřiznání nákladů řízení oprávněné, kdy za důvod pro mimořádnou aplikaci tohoto ustanovení soud považuje postoj povinné, její snahu dostát svým závazkům, splnění všech povinností kladených na ni insolvenčním zákonem. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

13. Na dotaz soudu soudní exekutor v podnětu k zastavení exekuce ze dne 23. 10. 2025 uvedl, že z insolvenčního řízení bylo na náklady exekuce uhrazeno 4 001,07 Kč.
14. Podle již ustálené soudní judikatury nárok na úhradu nákladů exekuce (tj. na odměnu a náhradu hotových výdajů) v právních předpisy stanovené minimální výši vznikl soudnímu exekutorovi již v okamžiku, kdy byla exekuce vůči povinné nařízena a soudní exekutor byl k jejímu vedení pověřen. Pokud soudnímu exekutorovi vyplatil insolvenční správce povinné předmětnou částku ve výši 4 001,07 Kč, činil tak v souvislosti s rozdělením plnění, které v průběhu insolvenčního řízení povinná uhradila. Uvedená částka byla potom soudnímu exekutorovi vyplacena jako přihlášenému věřiteli. Nejedná se proto o plnění, které by bylo získané prováděním exekuce a není zde proto žádný důvod k tomu, aby uvedená částka v důsledku zastavení exekuce musela být vrácena povinné. Stejně tak platí, že jestliže vymožením peněžitého plnění v rámci důvodně nařízené exekuce před zahájením insolvenčního řízení povinné zanikl v rozsahu tohoto plnění částečně dluh povinné, nelze na straně povinné dovést vznik majetkové újmy, a to ani v důsledku pozdějšího zastavení exekuce.
15. Co se týče nákladů exekuce soudního exekutora, pak soud konstatuje, že shodně dle zprávy o plnění oddlužení ze dne 15. 7. 2025 a dle sdělení soudního exekutora byly tyto náklady uspokojeny ve výši 4 001,07 Kč v rámci insolvenčního řízení. Soud povinnost k náhradě těchto oprávněných nákladů, jakkoli již zaplacených, do výroku III. tohoto usnesení pojal, aby v důsledku osvobození dlužníka od pohledávek dle rozhodnutí insolvenčního soudu nevzniklo bezdůvodné obohacení na straně soudního exekutora. Povinná však již k jejich (opětovné) úhradě soudnímu exekutorovi není povinna.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, prostřednictvím podepsaného soudu.

Přerov 13. listopadu 2025

Mgr. Zuzana Berková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Šmídová.